

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200063
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8519200063.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. T., A.. XX.XX.XXXX, S. W. U. XXX, XXX XX U., zastúpeným JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1911/5, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie 1.477,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 05.06.2020 č.k. 8Csp/5/2019-161 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a),b),d),g) a i), § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“) a § 52 ods. 1,3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“).

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že po preskúmaní okolností uzavretia úverovej zmluvy, jej náležitostí a povahy zmluvných strán dospel k záveru, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 17.07.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Za tohto stavu jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, musí mať takáto zmluva aj obligatórne náležitosti podľa ZoSÚ. Uviedol, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere neboli uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, resp. že tieto neboli uvedené tak, aby bolo možné zistiť, ako bola RPMN vypočítaná a či bola vypočítaná správne. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné zistiť, či a ako bola pri výpočte RPMN zohľadnená možnosť vrátenia poplatku za poskytnutie úveru a zľava z úrokov vo výške 10 anuitných splátok. Podľa názoru súdu, ak sú v zmluve dohodnuté podobné podmienky ako v danom prípade, pre určitost' výpočtu RPMN je potrebné doplniť aj dodatočné predpoklady pre jej výpočet (minimálne uvedením, či bola RPMN vypočítaná s alebo bez poplatku a so zohľadnením zľavy na úrokoch alebo bez tejto zľavy), v opačnom prípade

nie je možné preskúmať, či RPMN bola vypočítaná správne. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch požaduje uviesť predpoklady pre výpočet a tieto v danom prípade neboli uvedené všetky (teda aj tie zohľadňujúce špecifickosť danej konkrétnej zmluvy), súd dospel k záveru, že úver je v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie považoval za nedôvodné námietky žalovaného o chýbajúcej náležitosti rozpisu splátok úveru na istinu, úrok a poplatky a nesprávneho výpočtu RPMN z dôvodu zápočtu poplatku za poskytnutie úveru z požičaných peňazí. Za nedôvodné považoval aj jeho tvrdenia o neprijateľnosti poplatku za poskytnutie úveru a spochybnenie nároku žalobcu na úrok z úveru po zosplatnení úveru. Vzhľadom na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi iba sumu vo výške požičaných peňažných prostriedkov, t.j. sumu 2.000 eur. Zistil, že na zaplatenie úveru žalovaný celkovo uhradil sumu 1.569,51 eura. Pri bezúročnosti úveru poskytnutého vo výške 2.000 eur a 120 splátkach by výška 1 splátky pri splátkach č. 1 - 119 činila 16,67 eura, posledná 120. splátka by činila 16,27 eura. Úhrady žalovaného vo výške 1.569,51 eura by za tohto stavu postačovali na úhradu 94 splátok a časť 95. splátky. Žalovaný už uhradil splátky splatné do mája 2022 a časť splátky splatnej v júni 2022 a ostáva mu uhradiť ešte sumu 430,49 eura. Žalovaný v čase predčasného zosplatnenia úveru nebol v omeškaní a nebol dôvod na tento postup žalobcu. Za tohto stavu dospel k záveru, že žalobca by mal právo iba na zaplatenie dlžnej sumy ku dňu rozhodnutia súdu. Keďže v čase vyhlásenia rozsudku súdom žalovaný uhradil viac splátok, ako bol povinný k tomuto dňu uhradiť a nemá v súčasnosti dlh voči žalobcovi, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4. O nároku na náhradu trov súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, teda má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný nahradiť mu žalobca.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom z hľadiska ust. § 129 CSP a § 181 ods. 2 CSP odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, teda porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že svoje rozhodnutie „nečakane a prekvapivo“ založil na neunesení dôkazného bremena po tom, čo na základe žaloby vydal platobný rozkaz bez toho, aby mu oznámil zmenu svojho stanoviska, resp. predniesol také predbežné právne posúdenie, ktoré by bolo spôsobilé mu umožniť sa k stanovisku vyjadriť. Žalobca tiež uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené. Ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru. Poukázal pritom na prílohu č. 2 ZoSÚ. Je toho názoru, že zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Vrátenie poplatku za poskytnutie úveru a zľava z úrokov vo výške 10 mesačných splátok do výpočtu RPMN nebolo zahrnuté, pretože ich získanie bolo podmienené splnením podmienok. Žalobca teda pri výpočte RPMN postupoval správne. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo žalobca splnil. Namietal, že súd prvej inštancie žalobcu na doplnenie žaloby ohľadom ozrejmenia predpokladov použitých na výpočet RPMN nevyzval, avšak napriek tomu meritórne rozhodol. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. V podanom odvolaní žalobca namietal, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že ho postupom podľa ust. § 129 ods. 1 CSP nevyzval na doplnenie žaloby ohľadne ozrejmenia predpokladov na výpočet RPMN.

9. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu, dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.

10. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

11. V prípade, ak podanie strany zákonom ustanovené náležitosti neobsahuje, ide o vady podania. Ust. § 129 ods. 1 CSP predstavuje všeobecný režim odstraňovania väd podania vo veci samej. Za vadu podania sa považuje predovšetkým absencia niektorej obsahovej náležitosti stanovenej zákonom pre podanie, napr. ak podanie neobsahuje podpis toho, kto podanie robí. Vadou je aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitosť podania. Nezrozumiteľným podaním je najmä také podanie, ktoré vzbudzuje pochybnosti o obsahu podania, predovšetkým z hľadiska jeho náležitostí. Neurčitým podaním vo veci samej je napríklad žaloba obsahujúca natoľko nedostatočné označenie žalovanej strany, ktoré neumožňuje jej presnú identifikáciu v tom zmysle, či ide o osobu fyzickú alebo osobu právnickú. Ak označí žalobca strany presne, nie je vadou podania okolnosť, že niektorá zo strán nemá procesnú subjektivitu. Nezrozumiteľné podanie znamená, že si ten, kto podanie urobil svojimi tvrdeniami vzájomne odporuje, ponecháva nedokončené vety, uvádza nezmyselné argumenty nesúvisiace s vecou a podobne. Vadou podania sú v poslednom rade aj zrejmé chyby v písaní alebo počítaní alebo iné zrejmé nesprávnosti.

12. V prejednávanej veci je z podanej žaloby zrejmé, voči komu žaloba smeruje, strany sporu sú riadne označené, podanie je datované, podpísané, zrozumiteľné a zároveň obsahuje potrebné opísanie skutkových tvrdení, jej obsah je zrozumiteľný aj určitý. Vzhľadom k uvedenému nebolo dôvodným, aby súd prvej inštancie postupom podľa ust. § 129 ods. 1 CSP vyzýval žalobcu na odstránenie väd podania vo vzťahu k preukázaniu existencie obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svojím procesným postupom neporušil práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Rozhodnutie súdu prvej inštancie pre žalobcu nemožno považovať ani za prekvapivé. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že žalobca je neúspešný pre neuvedenie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane predpokladov na výpočet RPMN v početných súdnych sporoch. Žalobcovi bol taktiež doručený odpor žalovaného, v ktorom okrem iného namietal absenciu údajov o predpokladoch pre výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ.

13. Odvolací súd tu dáva do pozornosti, že Civilný sporový poriadok v čl. 8 ukladá stranám sporu povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, nakoľko sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti znamená, že je potrebné uviesť všetko to, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe

hmotného práva privodiť úspech strany v spore). Hmotné právo určuje, ktoré skutočnosti sú podstatné a rozhodujúce. Následkom porušenia povinnosti žalobcu tvrdiť je zamietnutie žaloby bez dokazovania.

14. Žalobca vznesol odvolacie námietky aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci pri posúdení obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Medzi stranami sporu nie je sporné, že zmluva uzatvorená dňa 17.07.2014 medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje režim ZoSÚ. Pre spotrebiteľský úver na rozdiel od úveru bežného citovaný zákon v § 9 ods. 1, 2 predpisuje ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Z hľadiska formálnych náležitostí ide o písomnú formu, ktorá sa pri bežnom úvere nevyžaduje. Obsahové náležitosti sú vymedzené v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Výklad a aplikácia citovaných ustanovení zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona.

16. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

17. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ účinného ku dňu 17.07.2014 presne definuje, aké náležitosti okrem všeobecných musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Neuvedením, resp. nesprávnym uvedením celkovej výšky úveru a predpokladov na výpočet RPMN sa takýto úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o RPMN, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet.

19. Z citovaného ustanovenia totiž jasne vyplýva, že nepostačuje uviesť len výšku RPMN, ale aj spomínané predpoklady. Účelom tohto ustanovenia je, aby spotrebiteľ mal informácie o tom, z akých kritérií sa vychádza pri výpočte RPMN, inak by išlo pre neho len o strohý údaj obmedzujúci sa len na výšku RPMN, ktorý by pre neho nemal patričnú výpovednú hodnotu.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve majú byť uvedené konkrétne parametre týkajúce sa konkrétnej zmluvy tvoriacej predmet konania, teda numerické uvedenie konkrétnych údajov tak, aby po ich dosadení do vzorca pre výpočet RPMN bolo možné túto RPMN určiť, pretože iba takýmto spôsobom je možné skontrolovať správnosť údajov o RPMN.

21. V bode 2.5. zmluvy o spotrebiteľskom úvere si zmluvné strany dohodli podmienky, za ktorých žalobca vráti žalovanému poplatok za poskytnutie úveru a v bode 2.9 tejto zmluvy boli dohodnuté podmienky, za ktorých žalobca poskytne žalovanému zľavu z účtovaných úrokov vo výške 10 anuitných splátok. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená RPMN vo výške 15,39 %, pričom z tejto zmluvy nevyplýva, či žalobca zohľadnil pri jej výpočte možnosť vrátenia poplatku za poskytnutie úveru a zľavy z úrokov vo výške 10 anuitných splátok. Odvolateľ síce v odvolaní konštatuje, že vrátenie poplatku za poskytnutie úveru a zľavy z úrokov vo výške 10 anuitných splátok do výpočtu RPMN zahrnuté neboli z dôvodu, že

ich získanie bolo podmienené splnením podmienok, avšak z predmetnej úverovej zmluvy sa to nedá zistiť. Nie je uvedené v úverovej zmluve, či poplatok za poskytnutie úveru a zľava z účtovaných úrokov, ktoré súd prvej inštancie charakterizoval ako dodatočné predpoklady pre jej výpočet podľa prílohy č. 2 ZoSÚ boli zarátané do RPMN vo výške 15,39 %. Z uvedených dôvodov preto nemá spotrebiteľ možnosť preskúmať správnosť výpočtu RPMN, či žalobca zohľadnil špecifické úverové podmienky v predmetnej úverovej zmluve.

22. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnej úverovej zmluve absentujú predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, nakoľko pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky pre predmetnú úverovú zmluvu špecifické predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. V predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba. Preto z toho dôvodu je poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov.

23. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“.

24. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bola úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).